

Statsbanerne har hidtil forrentet den til Nyanlæg anvendte Anlægs kapital fra Anvendelsestidspunktet uden Hensyn til, at Anlægget først paa et senere Tidspunkt kan tages i Brug for Driften. Dette synes ogsaa som almindelig Regel at være holdbart, fordi det for større Anlægs Vedkommende hyppigt kan være Tilfældet, at Dele af Nyanlægget tages i Brug efterhaanden, hvorhos Anlægsregnskabet i mange Tilfælde først afsluttes længere Tid efter Nyanlæggets Ibrugtagning, saaledes at en Udskydning af Forrentningen paa Driftsbudgettet til det Tidspunkt, da det paagældende Anlægsregnskab afsluttes, ikke kan siges at være rimelig, medens en Fordeling af Forrentningen under Hensyntagen til en brudstykkevis Ibrugtagning sikkert hyppigt vil støde paa betydelige praktiske Vanskeligheder.

For Storstrømsbroen og Oddesundbroen har man derimod i Henhold til den paagældende Bevillingshjemmel anvendt en anden Fremgangsmaade. Anlægs kapitalen forrentes vel fra det Øjeblik, hvor den er forbrugt, men denne Forrentning belastes Anlægget, saa længe dette staar paa, hvorved altsaa den samlede Anlægs kapital stiger med de paaløbende Renter, medens omvendt Driften belastes med Forrentningudgiften fra det Tidspunkt, da der kan drages Nytte af Nyanlægget. Afskrivning bør da først indtræde fra samme Tidspunkt.

Udvalget finder denne Fremgangsmaade rigtig og anbefaler den til Anvendelse ved eventuelle fremtidige Nyanlæg af større Karakter. Derimod foreslaar man ingen Ændring for Lillebæltsbroen og Elektrifikationen af Københavns Nærtrafik, fordi disse Anlæg staar ret nær foran Ibrugtagning, saa en Ændring i Renternes Postering vilde faa forholdsvis ringe Betydning. Endvidere bør man, hvis der maatte blive Tale om nye Anlæg, hvis Rentabilitetsmulighed paa Forhaand erkendes for udelukket, men som ønskes udført af almindelige samfundsmæssige Hensyn, i Bevillingshjemmelen optage Bemærkning om Fritagelse for Statsbanerne for Forrentning af den til disse Anlæg fornødne Kapital.

Den Anlægs kapital, der herefter i 1933—34 skulde forrentes af Driften, bliver saaledes følgende:

Statens Bruttotilskud	201 429 568 Kr.
÷ Beløbene under Pkt. 1—3	12 468 639 —
	<u>Rest... 188 960 929 Kr.</u>

Til dette Beløb lægges Statsbanernes Driftsfond, i alt 5 Mill. Kr. Af disse 193 960 929 Kr. vil Rentebeløbet med en Forrentning af $4\frac{1}{2}$ pCt. andrage ca. 8 725 000 Kr. Lægges hertil Renten, fra 1. April 1933 til 31. Maj 1933 $3\frac{1}{2}$ pCt., fra 1. Juni 1933 til 29. November 1933 3 pCt. og fra 30. November 1933 $2\frac{1}{2}$ pCt. af den Del af Statsbanernes Gæld til Finansministeriet i løbende Regning, der skal belastes Driftsbudgettet for 1933—34, anslaaet til 400 000 Kr., vil det ses, at Statsbanernes *Forrentning paa Driftsbudgettet* for 1933—34 skulde andrage ca. 9 125 000 Kr.

Der er paa Finansloven for 1933—34 opført som Forrentningsudgift 19 010 000 Kr.

Udvalget foreslaar altsaa følgende Ændringer i Afskrivnings- og Forrentningsbeløbene:

	Budget 1933—34	Udvalgets Forslag
Afskrivning	10 680 000 Kr.	5 700 000 Kr.
Forrentning	19 010 000 —	9 125 000 —
I alt...	<u>29 690 000 Kr.</u>	<u>14 825 000 Kr.</u>

III.

Pensioner.

Udvalget har endvidere drøftet Spørgsmaalet om Statsbanernes Pensionsudgifter, men da det er oplyst, at Finansministeriet har optaget dette Spørgsmaal til